

SZÍNEK

VASAS KÉPZŐMŰVÉSZETI
ALKOTÓTÁBOR

Mészáros Edit: Tánc-Kompozíció

XXII. Vasas Amatőr Képzőművészeti Alkotótábor

2002. július 8–19. Balatonboglár

RENDAHAGYÓ TÁBORNAK NEVEZNÉM – így nagybetűkkel –, nemcsak azért mert a helyszínt utolsó pillanatban sikerült megtalálni, hanem azért is, – mert az előző évekhez képest – az idén sem pályázat útján, sem a Vasas Szakszervezeti Szövetségtől nem kaptunk támogatást, így veszélybe került a XXII. Alkotótábor megrendezése.

A Vasas Művészegyüttes úgy érezte, nem hagyhatja cserben az alkotótábor résztvevőit, ezért felvállalta a kiadások egy részét, illetve a balatonboglári alkotótábor szervezési munkáit.

Buna Konstantin festőművész úrral – aki az alkotótáborok művészeti vezetője – leutaztunk a helyszínre, és úgy döntöttünk, hogy mégis lesz tábor. Az úton visszafelé számoltunk, hogyan jövünk ki a pénzből. A táborozóknak minderről nem beszéltünk. Indultak a telefonok: hányan leszünk a táborban? 26 jelentkező hipp-hopp összejött.

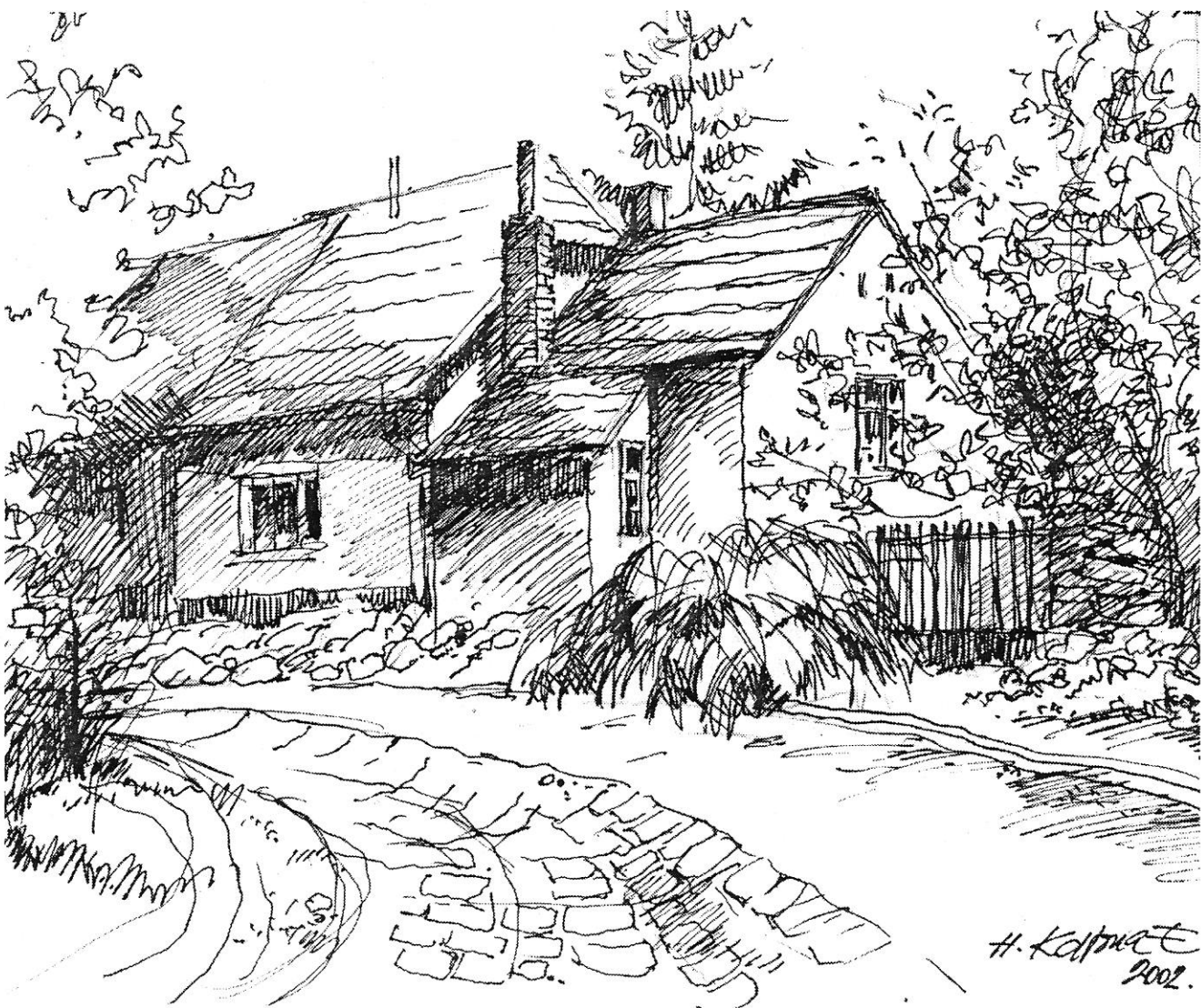
Nagyon izgultam. Vajon mindenkinek megfelel-e a szállás, az ellátás és legfőképpen elfogadnak-e engem, mint táborvezetőt? – aki ráadásul még a kis unokáját is elhozta magával. Néhány nap után úgy éreztem: kár volt izgulni!

Minden nap egy újabb csodával lettem gazdagabb, remekművek készültek, és nap mint nap láthattam egy-egy kiváló alkotó újabb és újabb alkotását. Éjjel-nappal dolgoztak alkotásaikon, és mindig tudtak megújulni. Míg én a Balaton fodros hullámain úszkáltam, addig ők festményeiken örökítették meg a táj szépségeit.

Köszönöm az élményt! Köszönöm, hogy elfogadtak! Fantasztikus közösséggel találkoztam. Nagyon várom a záró-kiállítást, ami a Balatonboglári Városi Kulturális Központban lesz július 18-án 10.00–20.00 óráig. Kíváncsom minden alkotónak, hogy képei kelendőek legyenek.

Balatonboglár, 2002. július 14.

Vasas Művészegyüttesből: MELINDA

H. Katona Erzsébet: Boglár, Templom utcában

Indulás a táborba

Ebben az évben is idejében megkezdtem a szervezkedést helyettes ügyében, hogy a táborba eljöhessek. Az első kolléga bejelentette, hogy ő akkorra már nem lesz itt, a következő megígérte, de felmondtak neki, a harmadik (egy nyugdíjas kolléga) – aki tartósan helyettesít mindkét körzetben – még azt is megígérte, hogy az indulás előtti napot is átveszi, hogy ne induljak fáradtan a hosszú útra.

Így vasárnap reggel már át tudtam adni mindenféle szolgálatot.

De... hajnali háromkor a mobil telefon csilingelő hangja riasztott: sürgős rosszullét! Azonnal, gyorsan gyere!...

Láttam, mentő kell, talán roham kocsis is, hívtam is azonnalra. De közben el is kell látni, tüdő ödéma! – közben szidtam magam, miért nem küldtem be már tegnap, most biztos meghal, mert a szokásos első segélyre nem reagált! Bonyolult háttérű eset, súlyos depressziós, vezető beosztású, a kórházi miliőt nem bírja. A család otthon ápolja, a pszichiátriáról hallani sem akarnak, nem beszél két napja a beteg. Lehet, nem is ismer meg senkit, nem is jelez semmit, csak kitartóan fullad. A szakmai dolgokat nem részletezném, de egyórai szívós munkával a rohamkocsi orvosa és én, meg a nagyszámú segédnök annyira jutottunk, hogy szállítható lett. Izzadtunk is mindketten, főleg én... Végül is elszállították és életben maradt.

Végkimerültségemben a kocsim felé sétálva látok két fiatalt. Kórusban mondták, hogy akarnak velem beszélni. Minden elhárító megnyilvánulásomra határozottan közölték, hogy most, de azonnal (vasárnap reggel 5 órakor) kell egy beutaló a pszichiátriára. – Mi célból?? – Hát elvonókúrára. – De miért most? – Most érett meg az elhatározása, és erre vár az egész kórház már egy éve, és őt kivételesen bármikor fogadják. “Ezt az esélyt maga tőlem meg nem vonhatja.”

Végül is jómagam, a mentők is és valószínű a kórház is ezt a “kötelező” lehetőséget megadta a húszéves fiatalembernek.

– Most aztán már nem jöhet semmi, gondoltam.

– Gyere gyorsan! Mert anya... – megrémültem...

– Rosszul van? – Nem, hanem beszorult. Látva a kislány derűs képét, kértem: Hova szorult be?

– A sufniába.

– Akkor gyorsan az asztalost kell hívni.

(A sufniából csak egy ajtó vezet ki, az ablak magas és kicsi.) Csak az ajtó kifeszítésével lehet kijönni, mert a zár beszorult, illetve bezárult magától. – És az anya nem beszorult, hanem benn-rekedt.

Félórányi kínlás után a következő segédeszközök igénybevételével: csavarhúzó, konyhakés, harapófogó, húspotyoló, kisbalta, kalapács, feszítővas, a zárat levertük, az ajtó kinyílt.

Vasárnap este hív a rendelőbe a már helyettesítésbe szállt kolléga felesége. Látom, nagyon sápadt. Meztelen felsőtesttel ül egy széken és mintha lihegne. A feleség folytatja... J. majd elmondja, mi a problémája.

Megijedtem: – Beteg vagy?

– Nem, csak nem akar átköltözni a számára kijelölt lakásba, ahol az előző kollégát megverték.

– Talán félsz? – Nem, de hát ...

– Jó, semmi gond, mondtam, csak éppen beteget ne jelentsen.

Így már nyugodt lélekkel kezdtem a bepakoláshoz. Éppen csak a kulcscsomót kellett megtalálni, ami az udvaron az esőben beleesett a tócsába a lyukas nadrágzsebemből. Ezt is sikerült egy villanylámpa és egy esőkabát segítségével megtalálni, így már éjjel 11 órakor le tudtam feködni.

Reggel indulás.

Még két kis történetem

1. Illatosat szeretnék szellenteni... – volt a frapáns és félreérthetetlen válasz a hozzá intézett kérdésemre a rendelőbe belépett beteg részéről.

Sehogyan sem tudtam más panaszt kiszedni belőle, tehetetlenül álltam vele szemben és miután a 30 éves tapasztalatomra célzott – én udvariasan kijelentettem, hogy ilyen esettel még nem találkoztam (közben igaz, hogy udvariatlanul röhögtem), de ő szakorvosi beutalót kért, mert: “nem igaz, hogy ezen nem tudnak segíteni!”

A beutalót megkapta, de a segítséget azt késtem.

2. Tessék egy mélyet sóhajtani, mondtam a betegnek:

Erre ő: HEJ. HAJ.

Zsombolyai Mária: Balatoni táj

*

Csépány Ottó: Üzenet a táborból

A hosszú években át szőtt barátságok
Legértékesebb eleme itt ma is az,
Hogy együtt örülhetünk mindannak mi szép
És amit alkotunk majd e pár nap alatt.

A fehérre mázolt farost – képalapból
Varázslók keze teremt itt újat és szépet
A képzelet erejével alkotja meg
Mind azt, mire sarkall a tábori élet.

Falu, a város, a síkság és hegyormok
Vizek, szikla, erdő, rózsza és vadvirág
Szikrázó Nap, avagy borús naplemente
Omladozó várrom, templom és hitvilág.

Kedvelt témák végtelen sora születik
A szorgos kezek és az ecsetek nyomán.
Ezen kis "Híradó"-füzet is bizonyítja,
Miként gazdagodtunk az alkotás során.

2002. július

Bemutatjuk a Képzőművész-tábor új tagjait

Juhász Valéria

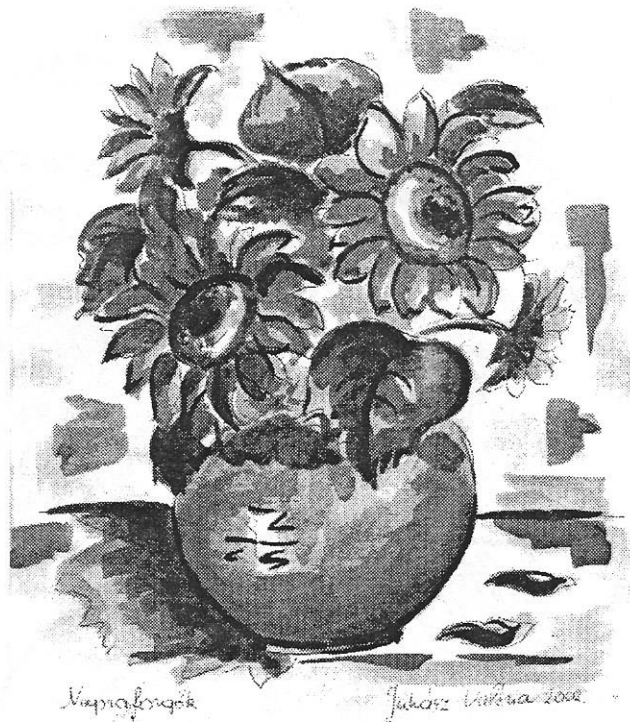
Budapesten születtem. Gimnáziumi érettségi után, kozmetikusi végzettséggel azonnal dolgozni kezdtem.

Mindig volt bennem erős gondolat, hogy a rajzzal, színekkel megismerkedjem. Buna Konstantin festőművész – tanár avatott irányítása mellett ezt megtehettem. Boldog vagyok hogy az általa vezetett önképzőkör tagja lehetek. 2002. év nyarából, eseménydús, boldog napokat töltök a Balatonboglári alkotótábor tagjaival.

Külön köszönő, hogy a Vasasszakszervezet vezetősége ezt lehetővé tette számomra.

Juhász Vali

A napraforgó Juhász Valéria munkája

H. Katona Erzsébet

Tatáról, a vizek városából jöttem. Az Iparművészeti Főiskolán végeztem, a textil tan-szék cipőtervező szakán Szilvitzky Margit növendékeként.

A főiskolán az öltözködési tárgyak (cipő, táska) nagyipari formatervező művésztévé képezték ki a hallgatókat.

A diploma megszerzése után Tatabányára költöztem, ahol nem tudtam a végzettségemnek megfelelően elhelyezkedni. Egyetlen lehetőségem maradt, a rajztanítás.

Mivel a Főiskolai végzettségemet nem tartották elegendőnek általános iskolás gyermekek okítására, kénytelen voltam az egri Tanárképző Főiskola levelező tagozatát is elvégezni.

Arra törekedtem, hogy a gyerekek számára a rajzóra örömet jelentsen, kiélhessék a kreativitásukat. Sokoldalúan dolgoztunk, csináltunk linómetszést, batikoltunk, agyagoztunk, készítettünk monotípiát, és „bőröztünk.”

Közben elszaladt mellettem az élet. A család-

dom felnőtt, és most nyílt lehetőség számomra az örökké vágyott alkotómunkára.

Úgy érzem, most kerek az életem. Tíz éve festek, főként akvarellezek, és tollrajzokat készítek. Tata inspiráló szépsége ebben közrejátszott.

Több egyéni kiállításom volt, szerepeltem közös kiállításokon is.

Nagyon jól érzem magam a boglári táborban. Köszönöm, hogy itt lehetek, remélem, jövőre is hívtok.

Veres Mari

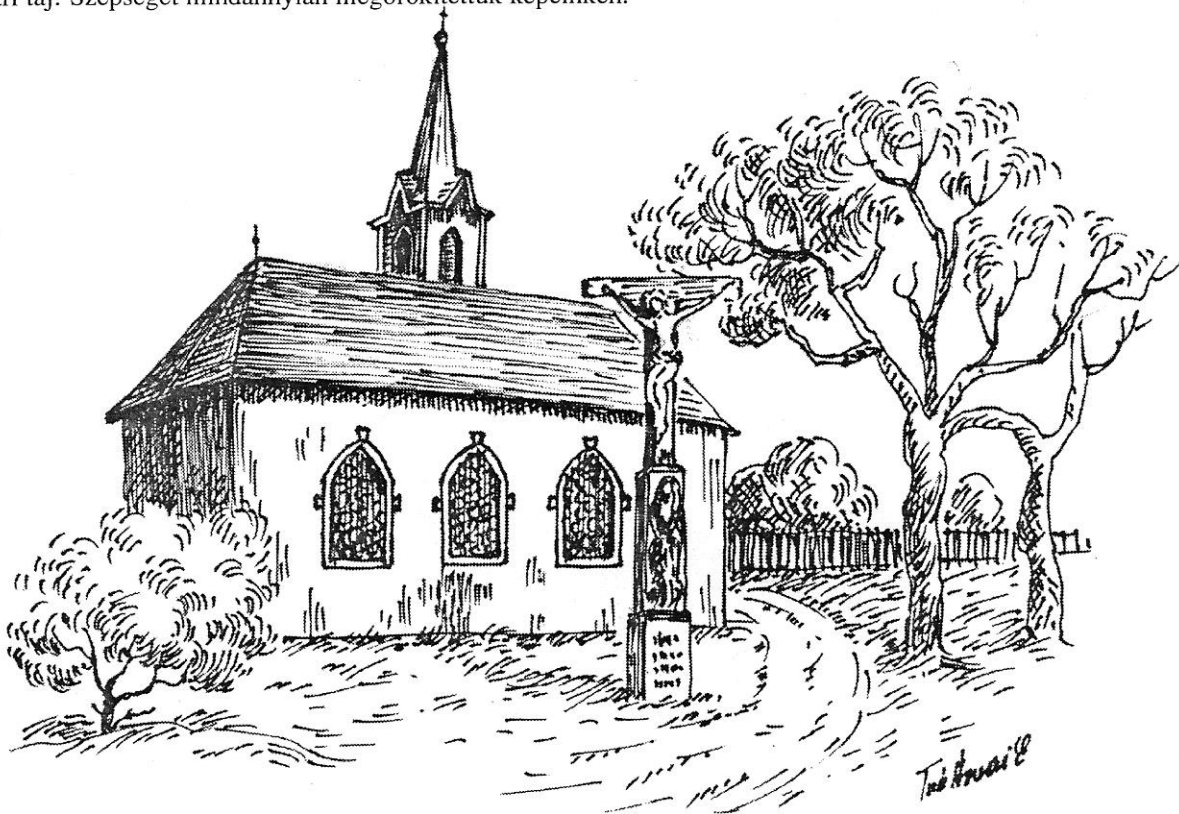
Bankban dolgoztam, Nyugdíjazásom után part-ra vetett hálnak éreztem magam. Egészen addig, amíg a Kondor Béla Községi Házban a festőkör tagja nem lehettem. Szeretettel fogadtak. Ha sikerül megszerezni a hozzávaló mesterségbeli tudást, arra szeretném használni, hogy láthatóvá tegyem a láthatatlant. A Vasas Alkotótábor nagy lépéssel visz közelebb a célhoz.

Tóthné Árvai Erzsébet: Vörös Kápolna

A balatonboglári Temető-dombon két kápolna épült: A Vöröskápolna az evangélikus, a Kékkápolna a katolikus hívők részére.

A temető-domb lábánál az őskori Földvár sáncai, az ország egyik legrégebb település emléke. A domb oldalában a középf- és újabb-kor magyarok temetkezőhelye található. Ahogy a dombon felfelé haladunk, elénk tárul a csodálatos boglári táj! Szépségét mindannyian megörökítettük képeinken.

Tóthné Árvai Erzsébet: Kék Kápolna

Búcsúzunk Gyula bácsitól!

Eletének 90. évében távozott közülünk Hajas Gyula festőművész, a Berényi Műhely tagja.

A Berényi Műhely egyik alapító tagja volt 1990-ben, 1991-től 1999-ig a csoporttal résztvevője a nyári alkotótáboroknak. Élete, derűs egyénisége mindannyiunk számára példaeértékű.

Tisztelettel adózunk munkásságának. Ránk maradt portréi szinte szóra bírhatóak. Csendéletein a tárgyak, gyümölcsök szeretetét mármár kézzelfoghatóvá tette. Tájai bejárhatóak, hangulatosak, ünnepélyesek.

Jó néhány munkája születését volt szerencsém figyelemmel kísérni.

Mindig alaposan átgondolva, önmagát is felülbírálván festett fáradhatatlanul.

Alkotó éveinek nyugalmához hozzátartozott az a meleg szeretet, mellyel családjá, gyermekei, unokái

és sok-sok tisztelője, barátja mindig körülvették.

Lezárult egy hosszú, szép, szeretettel és mindvégig alkotókedvvel teli életút. Bármilyen mélyen él bennünk a tudás arról, hogy életünk véges, mégis nagyon nehéz elfogadni aényt, Gyula bácsi nincs többé!

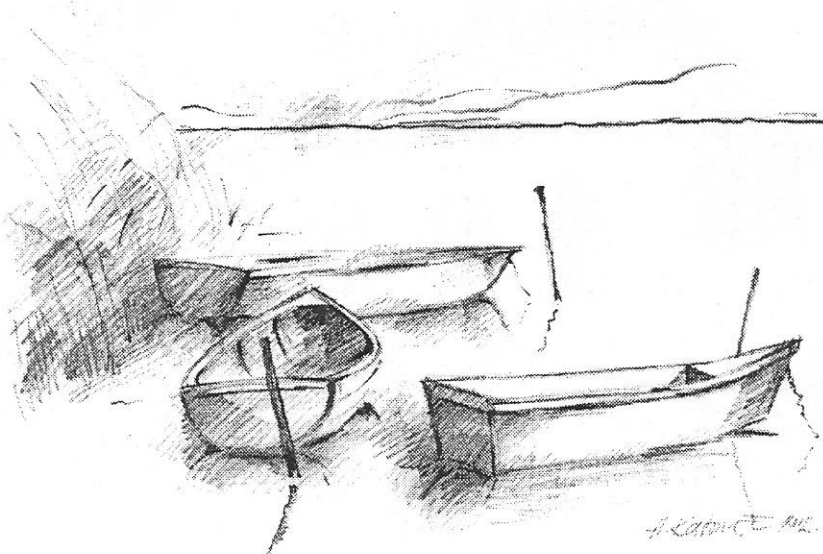
A budapesti búcsúztatására csak néhányan jutottunk el, a Vasas Alkotótábor többi tagja 2002. július 11-én egy gyászszertartáson vett részt a boglári kistemplomban, ahol egy-egy mécses meggyújtásával emlékeztünk festő társunkra, barátunkra, Gyula bácsira.

Halotti beszéd

(Részlet Kosztolányi Dezső verséből)

Látjátok feleim, egyszerre meghalt
és itt hagyott minket magunkra. Megcsalt.
Ismertük őt. Nem volt nagy és kiváló,
csak szív, a mi szívünkhöz közel álló.
De nincs már.
Akár a föld.
Jaj összedőlt
a kincstár.
Okuljatok mindannyian e példán.
Ileny az ember. Egyedüli példány.

Nem élt belőle több és most sem él,
s mit fán se nő egyforma két levél,
a nagy időn se lesz hozzá hasonló.
Nézzétek e főt, ez összeomló,
kedves szemet. Nézzétek, itt e kéz,
mely a kimondhatatlan ködbe vész
kővé merdve,
mint egy ereklje,
s rá ékírással van karcolva ritka,
egyetlen életének ősi titka.

H. Katona Erzsébet grafikája

L. Dudás Margit: **Kiapadhatatlan forrás**

Buzogó	– kút
Tündérvaj, paradicsoma	– elvarázsoljon
Éden	– jól tudod
Kánaán	– részed van benne
Egyetlen	– megismételhetetlen
Pompás, remek gála	– Te meghökkentő modellje
Idő a hatalma	– s Te a Fia
Malom	– vigyázd mit őrl, hogyan
Katlan, üst	– meg ne égesd magad vele
Golgota	– vállald sorsodat
Meghatározhatatlan	– kincs
Legékezebb	– brillírozó
Virtus	– táncöröm
Labirint út	– el ne tévedj benne
Kaleidoszkoop	– Te színes-gyöngy-láncszeme
Küzdőtér mégis ajándékos	– sikerrel, szerencsével telis-tele
Gigantika	– Te benne parány iránytű
Összefüggés	– Isten az ura
Függvény	– jól működj vele
Örök kiolthatatlan mécs	– helytállón végtelen
Pater-noster	– útján őrt állj

Ős ereklje. Kiszámíthatatlan –
Kinek-kinek öröm, kinek pazar...
Ne add fel soha, hisz rejtély, talány
Bizonyítsd, nem vagy méltatlan rá!

PICASSO önéletrajzi könyvéből részlet

„Az embernek mindig ki kell indulnia valamiből.
Később azután eltávolíthatja belőle a valóság nyomait.
Az elgondolás, érzés úgyis benne marad a műben. Ha
jelenléte többé nem ismerhető fel része marad akkor is.”

MONDRIAM gondolata a színekről

„Egy szín értéke, az egyik színnek a másikkal való
ellentétéből fakad. A színek viszonyából. A szín csak a
másik szín által létezik.”

TINTORETTO: „Egy képet nem lehet befejezni, csak
abbahagyni.”

Feljegyezte: Ramsay G.

Ramsay G.: A boglári strandon

Zsombolyai Mária: Balatonboglár

Gyulán jártam...

Ápolt, szép város, kellemes emberek. Ráéró nyugdíjas jogán sétáltam a Fürdő környékén. Tavasszal nincs nagy zsúfoltság, szóval jó „légköri” viszonyok mellett hosszabb útra szántam magam.

A körös partja, a belváros, tavaszi virágpompában. Kertészféle embernek duplán jó érzés volt látni az ápolt, szép „élő” környezetet. Sétám folytatása után egyszer csak látom, hogy a távolból falfirkák vigyorognak rám. Szinte éreztem, hogy gúnyosan hívogatnak. „Gyere csak, gyere csak, olvass el bennünket.” - Röviden szólva, lehangoló látványban volt részem. Úgy döntöttem, nem hagyom a jó hangulatomat elrontani. Kíváncsisággal kevert érdeklődéssel közeledtem a „műalkotások” felé.

Ezennel közreadok pár, még talán szellemesnek is mondható falfirkát. A rajzoktól most eltekintek, mert udvarias, tapintatos embernek tartom magam. Bár azt mondják Picasso szintén szeretett a falra rajzolni. Gyulán járva, falfirkákra találva, nem Picasso jutott az eszembe, na mindegy.

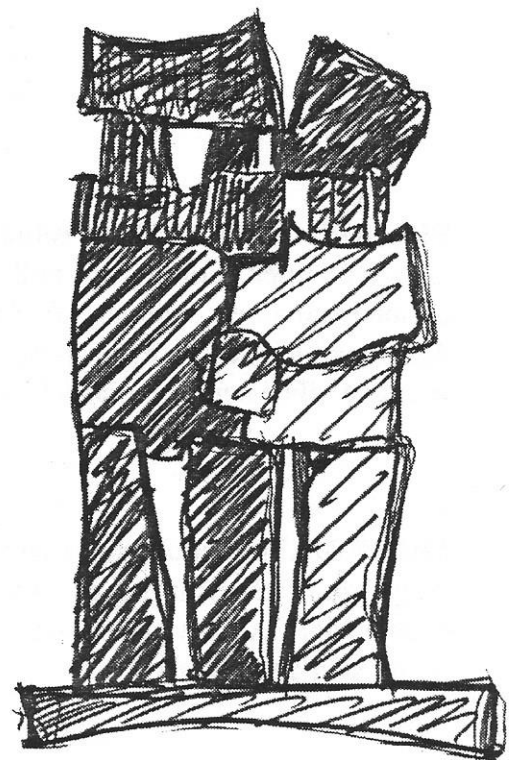
„Mielőtt találkozol a szép herceggel, rengeteg békát kell megcsókolnod.”

„Ha bizonytalan vagy, motyogj.”

„A tiszta levegőnek furcsa szaga van.”

„Azt hittem lepke vagy, amelyik virágról virágra száll, de moly voltál, és rongyról rongyra jártál.”

Ramsay Gabi

Ramsay Gabriella: Kópár a Boglári strandon

Papp Cecília: Zamárdi

Figyelem!

TURNER módszerrel tanfolyam indul kezdő és haladó pemzli-koptatók részére

„Hogyan vessünk színes felhőt?” témakörben.

Jelentkezés a 9-es szobában Gizellánál

**

Időjárás jelentés

Meleg fogadtatás és felhőtlen szórakozás várható.

A csapadék mennyisége nem éri el az esernyőt.

Távolabbi kilátások: sövény és bozótirtás után akár Badacsonyi is el lehet látni.

Esténként a „Konyha-Galériában” bor és festmény bemutatót tartunk. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Bort és festéket hozzatok magatokkal.

Mayer Irén grafikája

Látogatóban a Balatonboglári alkotó táborban

Domboldalon egy szép házban
A boglári víg tanyában,
A vasasok táboroztak,
Hogy képeket alkossanak.

Látogatni mentem őket,
Rajzolókat és festőket,
Láttam műveket, sokat szépet,
Balatoni csodás képet.

Zsombinak a sok kis háza,
Irénekének tája, bája,
Pannainak a sziklája,
Klárinak a soros háza,
Tetszett nagyon nem hiába.

Rosta Erzsi vitorlása,
Árvainak lombos fája,
A Gabinak templomkája,
Koncz Évának tavas tája,
A szemem mind megcsodálja.

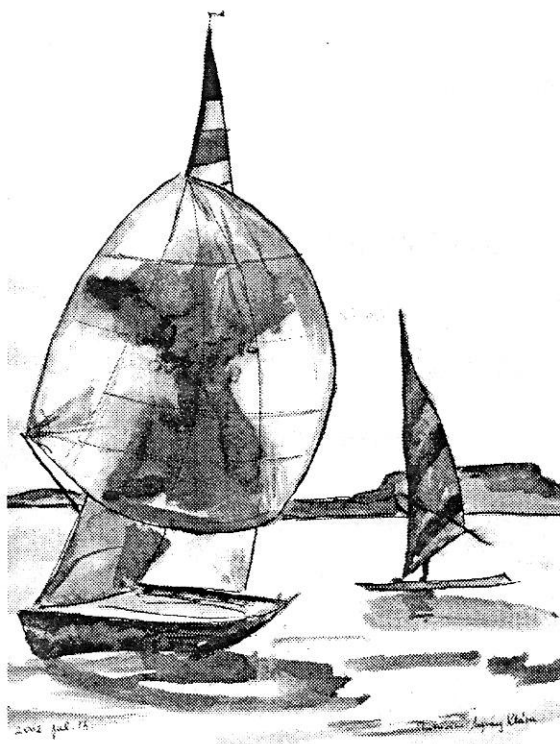
Kotró Laci Badacsonya,
Tibornak a szép alkonya,
Évikének dímbes-dombja,
Katinak a nagy tó partja,
A szívemet elringatja.

Pista képén épülete
Olyan mintha élő lenne,
Cili képe lila fényben
Tündököl a napsütésben,
Másik Klári kis hajója
Dagad rajta a vitorla.
Bár csak nekem ilyen volna!

Tanár úrnak jó tanácsa
Segítség az alkotásba'
Öröm nézni benneteket,
Hogy festetek szép képeket.

Sajnálom, hogy távol vagyok,
Veletek nem alkothatok,
Bízom benne, hogy jövőre,
Együtt leszünk sülve-főve.

(Balatonboglár 2002. 07. 12.)

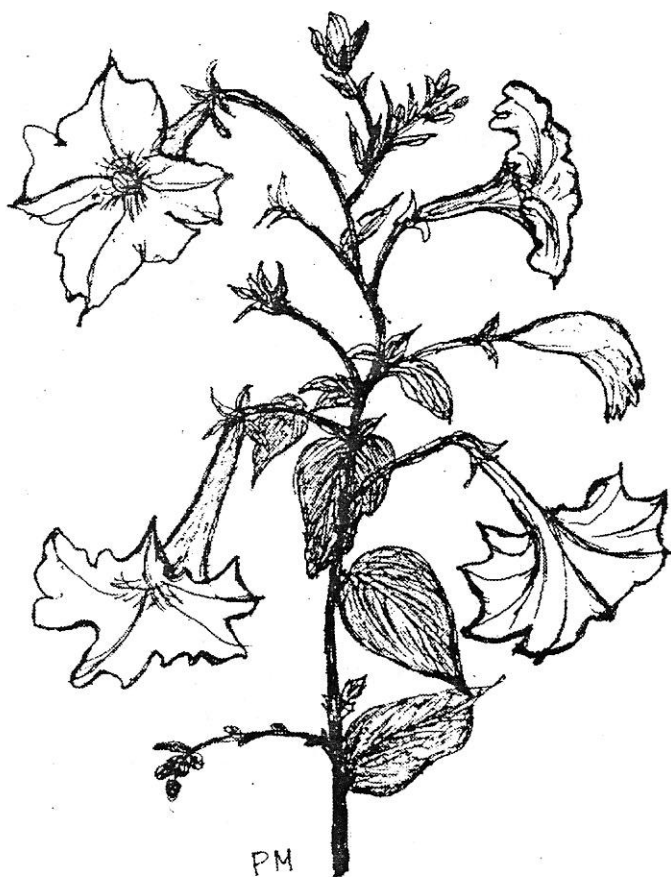

Táboriné Ugrai Klára: Balatoni nyár

Ellesett beszélgetések a tv képernyője előtt:

A 2002. évi futball világbajnokságról...

- Szöglet, kerek vagy ovális stadionban is van...
- A bedobást nem a szurkolók végzik...
- A pálya szélén hiába emelik fel a zászlót, attól még nem indul el a vonat.
- A plexitető alatt ülő játékosok nem a buszra várnak!
- A 11-est nemcsak a 11. számú játékos rúghatja.
- A VB abban különbözik a Bajnokok Ligájától, hogy itt a Real Madrid játékosai a spanyolok ellen játszanak.
- A VB abban hasonlít az EB-re, hogy egyiken sincsenek ott a magyarok!
- A pálya közepén futó kapus, a bíró!

Pannai Margit grafikái

Most pedig jöjjön a 10 legidegesítőbb női kérdés a VB alatt:

- Kik játszanak az izék ellen?
- Átkapcsolnád, amíg megnézem a „Barátok közt”?
- Te, a Figónak van felesége?
- Szerinted melyik csapatnak szebb a meze?
- Akinek nincs labdája az miért fut?
- A hosszabbításra is kíváncsi vagy?
- Összesen hány félidő van?
- A németek miért rúgnak olyan erősen?
- Te! Azért lassítják a képet, mert a Knézy már öreg?

Megfigyeltük, kihallgattuk...

- Nekem minden vagyonom a tehetségem
- dicsekszik egyik festőművész-barátunk.
- Sose búsuljon művész úr, a szegénység nem szégyen!

*

A kiállításon kisebb tömeg gyűlik össze az egyik festmény előtt. Az emberek találgatják, melyik napszak ihlette meg a festőt: a hajnal vagy az alkony. Valaki megszólal:

- Csakis az alkony lehetett. Jól ismerem a festőt. Ebéd előtt sohasem tud felkelni.

*

- Móricka, miért nem mosod meg az arcod?
- Azért, nagyi, mert koszos lesz tőle a kezem.

*

- Kázmér, sehol sem találok az új fürdőruhám.
- Nézted már a gyufásdobozban?

*

Nimsz Kati: Rézvirág

Szakács Barna: Lotti, a hálótársunk

Lottit nehéz lerajzolni, mert néhány szúrós szőrszanaszét áll az orrán.

*

Tibor addig nevelte a kiskutyust, míg végül szórátültetésre került sor.

*

Kövér asszonyság áll a tükör előtt és azt kérdezi:

- Tükröm, tükrön, mondd meg nékem, ki a legszebb a világon?

Erre a tükör:

- Állj félre, mert nem látok téled!

*

- Milyen a hallása?

- Római katolikus

*

- Papa, mondd, mi az a reklám?

- A reklám az, amikor egy szép lány azt eszi, issza, vagy hordja, amit mások el akarnak adni...

*

- Hogy mondják Kerepestarcsát eszperantóul?

- Kerepes ne tegye le!

*

- Azelőtt futottak utánam a nők!
- És most miért nem?
- Mert már nem lopok retikült.

*

- Rómeó, ne kínlódj már annyit azzal a kötéllel és létrával. Ezen a számon mától megtalálász az interneten!

*

- Mi a bigámia büntetése?
- Két anyós.

*

- Mit csinálnak a nők, ha a férfiak kihalnak?
- Keresnek egy másik szelídíthető állatfaját.

*

- Bangyuláék új autójukkal piros lámpához érnek.
- Nézd piros! – ámulkodik az asszony.
- Valóban, nagyon szép.
- Most piros és sárga egyszerre!
- Ez gyönyörű!
- Most pedig zöld.
- Csodálatos!
- Micsoda változatosság!
- Piros!
- Induljunk, ezt már láttuk.

*

- Miért nem festi be a házát kívülről a skót?
- Azért, hogy nagyobb hely legyen az udvaron.

*

- Mi történik, ha meghúzod a zsiráf fülét?
- Kirúgja alólad a létrát.

*

- Halló, te vagy az, szerelmem?
- Igen – feleli Béla. – Ott ki beszél?

*

- Mitől mehet vajon ilyen jól ennek a festőnek?
- Egyszerű. Csupa csúnya nőt fest, akik aszerint fizetik, minél kevésbé élethű az alkotás.

*

- Mit is ábrázol valójában ez a kép, művész úr?
- Már nem nagyon emlékszem rá, tavaly festettem.

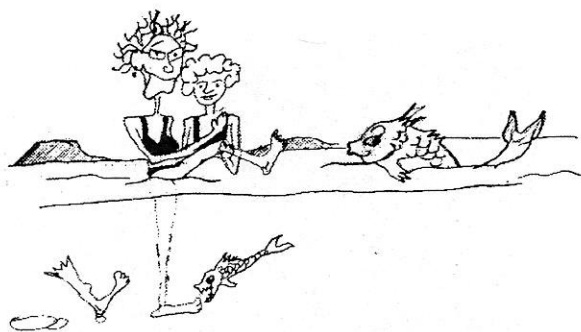
Bírálat

A kakas óriási strucctojást gurít a tyúkólba, és így szól:

- Nem akarok kritizálni, csak azt szeretném nektek megmutatni, hogy máshol hogyan dolgoznak...

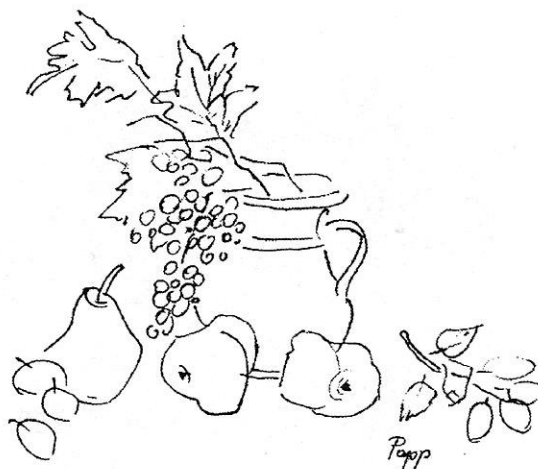
*

Egy festőtársunk fél a mély víztől. Megkérdi a vízirendőrt, hogy hol sekély a Balaton. A rendőr megmutatja neki. Barátunk elindul, majd teljesen elmerül a vízben. Amikor kijön, kérdőre vonja a rendőrt. A rendőr gondolkodik, majd megszólal: – Nem értem, a hattyúknak csak derékig ért...!?

Na ugye?

- Én aztán nem megyek a Balatonba! Jön szemben a hal, tekeredik a hínár. - mondom én.
- Ugyan már! Csak nem félsz a haltól? - mondják a lányok, és bevágatnak a vízbe ... és ... hamarosan kivágatnak a vízből.

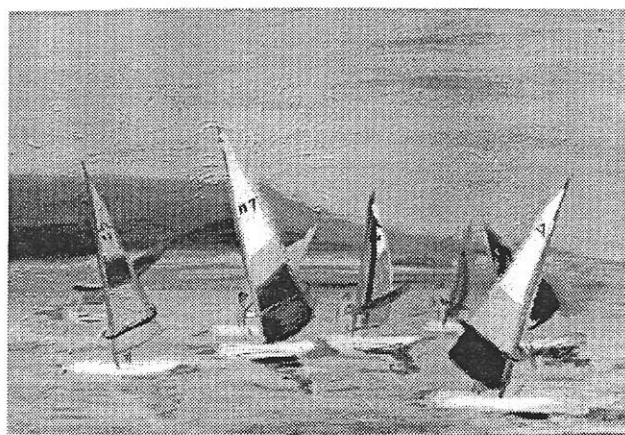

Papp Cecilia: Gyümölcsök

Alkotásainkból

Nagyné Koncz Éva: Temetődombi kilátás – Balatonboglár

Nimsz Kati: Szörfözők

Mészáros Edit: „Három grácia”

Tankóné Borsós Dóra: Boglári nádas

Szakács Barna: Mályva

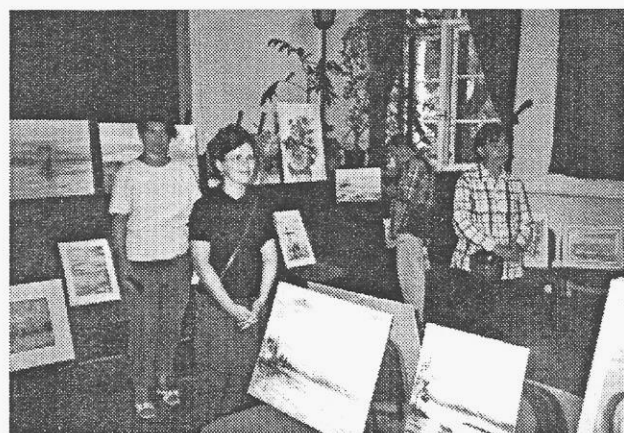
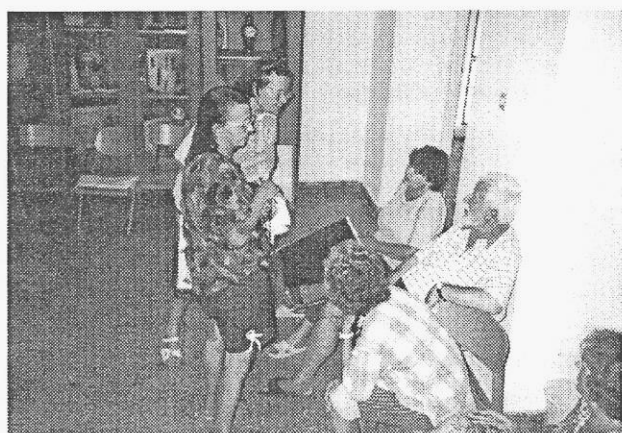
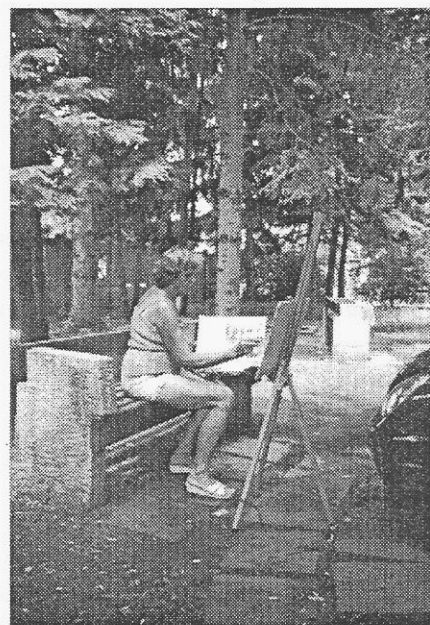
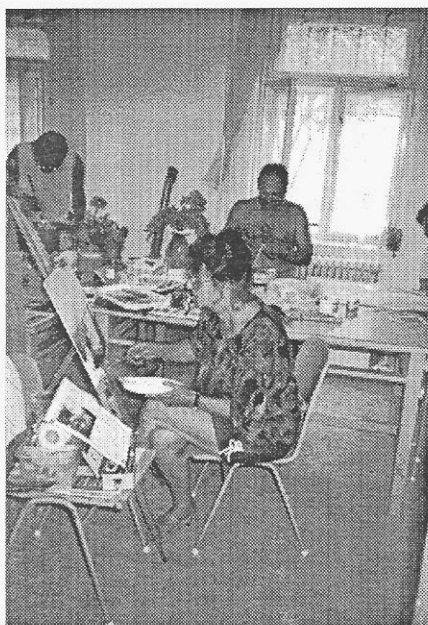

Fehérvári Éva: Hullámok

B. Kakas Gizella: Kék Balaton

Életképek

Táborlakók névsora

B. Kakas Gizella
Csépanyi Ottó
Fehérvári Éva
Juhász Valéria
H. Katona Erzsébet
Kápolnás Klári
Kecskés Anna
Kotró László
Lantos István
Mayer Irén
Mészáros Edit
Nagyné Koncz Éva
Nimsz Kati
Pannai Margit
Papp Cecília
Ramsay Gabriella
Rigó Tibor
Rosta Erzsébet
Szakács Barna
Táboriné Ugray Klára
Tankóné Borsós Dóra
Tóthné Árvai Ezsébet
Váradiné Orbán Margit
Veres Mari
Zsombolyai Mária

Táborvezetők

Buna Konstantin festőművész-tanár, a tábor művészeti vezetője

1075 Budapest, Károlyi krt. 3/c. V. em. 4. Tel.: 321-5758

Závodszy Zoltánné (Melinda) 1139 Budapest, Váci u. 87. Tel.: 320-8615

Váradiné Orbán Margit pasztell-rajzat

**Köszönetet mondunk erkölcsi és
anyagi támogatásukért**
a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek,
a Vasas Művészegyüttes Alapítványnak.

Köszönetet mondunk továbbá
Buna Konstantin festőművész-tanár, művészeti vezetőnek,
Závodszky Zoltnánné a Vasas Művészegyüttes Alapítvány igazgatójának.

Felelős kiadó: *Závodszky Zoltánné*

Szerkesztőbizottság tagjai:
Nagyné Koncz Éva, Rosta Erzsé, Szakács Barna (fotók)